

**Om uitsluitend te dienen
in bestuurszaken**

Bebouwing,
Dnr: 1681b
kost: 2x5,70
= 11,40 €

Nr. 1113 van het arrest
Nr. 241 V 2002 van het parket
Nr. 795/02 van de griffie

A R R E S T

Het Hof van Beroep te Brussel, 15^e kamer,
zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie :

tegen :

RB₂ 2787 1) ; geboren te op en
RB₂ 2788 2) , geboren te op

beiden samenwonende te

beklaagden, bijgestaan door Mr. loco Mr.
advocaat aan de balie van

beklaagd van :

de eerste en de tweede, als dader of mededader overeenkomstig artikel 66 van het
Strafwetboek,

A. Te op het goed gelegen te , gekadastreerd
afdeling en en eigendom van
en van voornoemd ingevolge akte van aankoop van 3 november
1982, verleden voor , notaris te

in overtreding van art. 44 – 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd door de
wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de

ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, minstens van 1 januari 1985 tot 31 april 2000 de toestand, geschapen door zonder vergunning uitgevoerde bouwwerken, met name magazijnen bestaande uit een open loods en een berghok, in stand te hebben gehouden;

B. Te _____ op het goed gelegen te _____ gekadastreerd
en _____ en _____, eigendom van
en van _____ voornoemd ingevolge akte van aankoop van 3 november
1982, verleden voor _____, notaris te

in overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning,

Van 1 mei 2000 tot 15 maart 2001 de onder tenlastelegging A beschreven werken in stand te hebben gehouden.

* * * * *

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 12 juni 2002 door beklaagden tegen alle beschikkingen van het vonnis;
- 20 juni 2002 door het openbaar ministerie tegen beklaagden ;

tegen een vonnis uitgesproken door de 19^e kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 5 juni 2002, dat na tegenspraak zegt:

- dat de betichtingen lastens beide beklaagden weerhouden bewezen voorkomen en trouwens niet worden betwist ; dat beklaagden tot heden vergeefs hebben gepoogd de toestand te laten regulariseren;
- dat de weerhouden betichtingen uit éénzelfde opzet voortspuiten zodat slechts één straf dient opgelegd;
- veroordeelt iedere beklaagde tot een geldboete van $30 \times 200 : 40,3399 = 148,74$ euro of een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen;
- bijdrage : elk 10 euro $\times 5 = 50$ euro;
- vergoeding : elk 25 euro.
- kosten : elk $\frac{1}{2}$ van 67,11 euro.

Veroordeelt beklaagden tot herstel van de plaats, in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de daar wederrechtelijk opgerichte constructies, nl. de magazijnen voor landbouw en het verwijderen van alle afbraakmaterialen en dit binnen de twaalf maanden nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkregen heeft;

Zegt voor recht dat beklaagden, bij niet uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn een dwangsom verbeuren van 75 euro per dag, mits betekening van dit vonnis overeenkomstig artikel 1385bis Ger. Wetboek, met dien verstande dat voormelde termijn ook zonder betekening een aanvang neemt de dag nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkrijgt;

Zegt voor recht dat bij gebreke van uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd worden ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien, overeenkomstig art. 153 Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de van de afbraak voorkomende materialen en voorwerpen verkopen, vervoeren, opslaan en/of vernietigen op een door hen gekozen plaats en beklaagden ertoe gehouden zullen zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van , boek , nr.

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunning overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999;

* * * * *

Gehoord het verslag van mevrouw ;

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging zoals ontwikkeld door Meester , advocaat aan de balie van ;

De hogere beroepen, regelmatig ingesteld naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

A. Wat de vordering betreft van het Openbaar Ministerie:

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A en B zijn, na onderzoek van de zaak door het hof, bewezen gebleven.

Deze feiten worden overigens door beklaagden niet betwist.

Op 22 augustus 2003 werd het handhavingsdecreet van 4 juni 2003 gepubliceerd in het Belgische Staatsblad. Dit decreet trad in werking de dag van de publicatie.

Door art. 7 van het handhavingsdecreet werd aan het in voege zijnde art. 146 van het decreet van 18 mei 1999 een derde en een vierde lid toegevoegd met name:

“ De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg. “

In het vierde lid worden de ruimtelijk kwetsbare gebieden opgesomd.

Het handhavingsdecreet omvat een mildere regeling gezien thans het instandhouden van een niet vergund gebouw enkel nog kan gesanctioneerd worden in 3 gevallen. Bij toepassing van art. 2 Sw. dient, wanneer de straf, ten tijde van het vonnis verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf toegepast te worden.

De eigendom van beklaagden is gelegen in een open landschappelijk waardevol agrarisch gebied wat een ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmaakt bij toepassing van art. 146, vierde lid van de stedenbouwwetgeving. (zijn o.m. dergelijke gebieden : agrarische gebieden met ecologische waarde of belang en agrarische gebieden met bijzondere waarde).

De aan beklaagden ten laste gelegde feiten blijven zodoende strafbaar onder de gelding van het handhavingsdecreet. In de tenlasteleggingen dient enkel toegevoegd te worden: thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd door art. 7 van het decreet van 4 juni 2003. Deze herkwalificatie voegt niets toe aan de oorspronkelijke tenlasteleggingen.

Al de bewezen verklaarde feiten zijn de voortgezette en opeenvolgende uiting geweest van een zelfde misdadig opzet.

De door de eerste rechter opgelegde straf, zijnde een geldboete, werd oordeelkundig bepaald rekening houdende met de ernst van de gepleegde feiten. De houding van beklaagden getuigt van een misprijzen voor de reglementering inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening. Tevens werd rekening gehouden met het feit dat beide

beklaagden beschikken over een blanco strafregister.

Enkel dient opgemerkt te worden dat de aangehouden feiten allen dateren van vóór 31 december 2001 en dat volgens de alsdan vigerende wetgeving de uitgesproken geldboete (uitgedrukt in BEF) dient geconverteerd te worden in euro, na toepassing van de wet op de opdecimen.

De eerste rechter heeft terecht elk van de beklaagden de verplichting opgelegd, overeenkomstig art. 29 van de wet van 1 augustus 1985, een bedrag te betalen van 10 euro en hen beiden, even terecht, overeenkomstig het K.B. van 29 juli 1992 een vergoeding opgelegd van 25 euro.

Beide beklaagden dienen solidair veroordeeld te worden tot de kosten in eerste aanleg.

B. Wat de vordering betreft van de Stedenbouwkundige Inspecteur:

Ingevolge het M.B. van 15 mei 2003 werden de door beklaagden uitgevoerde en gelaakte bouwwerken geregulariseerd.

De vordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur is zonder voorwerp geworden.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen:
24 van de Wet van 15 juni 1935;
154, 162, 182, 189, 190, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
2, 3, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro;
1, 2 en 3 van het KB van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie;
3 van de Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro;
2, 44, 50 en 100 van het Strafwetboek;
44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962, gewijzigd door art. 4, 20 en 21 van de wet van 22 december 1970, opgenomen in het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bekrachtigd bij Decreet van 4 maart 1997, als artikelen 42, 66, 68 en 72;
99, 149, 153, 160 en 161 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij Decreet van 26 april 2000;
146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 voormeld, zoals gewijzigd door art. 7 van het decreet van 4 juni 2003;

Ontvangt de hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis, mits deze wijzigingen dat, na herkwalficatie:

- In hoofde van elke beklagde een geldboete wordt opgelegd van 30 BEF wat omgerekend geeft : $30 \times 200 : 40,3399 = 148,74$ euro;
- De vordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur zonder voorwerp wordt verklaard;
- Beklaagden solidair veroordeeld worden tot het totaal bedrag van de kosten in eerste aanleg, zoals begroot.

Veroordeelt beklagden solidair in de kosten van het hoger beroep, in totaal begroot zijnde op 64,91 euro.

Aldus gevonnist door :

- de heer	, Raadsheer d.d. Voorzitter,
- mevrouw	, Raadsheer,
- de heer	; Raadsheer,

magistraten der vijftiende kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen overeenkomstig artikel 778 van het Gerechtelijk Wetboek;

en, gezien de wettelijke verhindering van **de heer** , **Raadsheer**, de uitspraak bij te wonen, uitgesproken in openbare terechtzitting van dezelfde kamer op **18 november 2003**, overeenkomstig de beschikking van de heer aangewezen Eerste Voorzitter van **18 november 2003**, en dit bij toepassing van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek,

waar aanwezig waren :

- mevrouw	, Raadsheer d.d. Voorzitter,
- de heer	, Raadsheer,
- mevrouw	, Raadsheer,
- de heer	, Advocaat-generaal,
- de heer	, Griffier.